

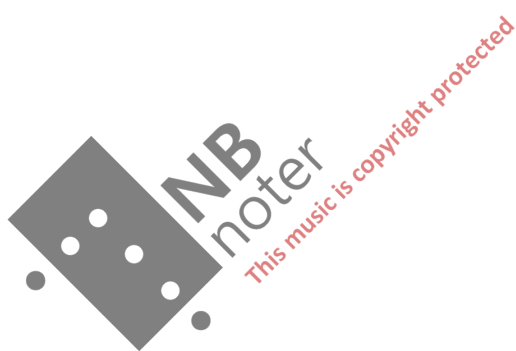

Tor Brevik:

TO SANGER

FOR DAMEKOR

*til tekster av
Aslaug Vaa*

Til
Kvindelige Studenters
Sangforening

NYKELEN

Aslaug Vaa

Tor Brevik

Molto espressivo, poco rubato (♩ = 40-50)

I

Dyn-ni stod læst til sto-go di og skod-du-ne dei var att, men

I

en - no rauk det frå å - ren, - og ned i gra-set kring

III

I

hel - la di fo - ten din nyss had - de trødd, og au - sa stod

III

I

vass - - fylt ved kjel - da; - u - tan-for sto-go, i ha-gen din

III

I

skein det frå man-ge små ljøs, dei had-de hon - - di di

II

skein det frå man-ge små, man-ge små ljøs, dei had-de hon - - di di

III

I
II
III

ver - na. Der såg eg teikn i - frå hon-di di -tin-dran-de ma-ri-

I
II
III

nyk - lar, duld un - der grøn - - sva-le blek - kje. Og
ma - ri-nyk-lar,

I
II
III

blek-kji var sva-le som hu - di di og blo - men, mjuk som din

I
II
III

smil, lut - te seg mot mi - ne hen - dar. Ja, f, de-
f, de-

I
II
III

ciso
dyn - ni stod læst til sto - go di men eg tok ein ma - ri -
ciso

I
II
III

ny - kel og læs - te opp steng - de dyn - nar -
(læs - - te)

I
II

Og den-ne ny-ke-len op-na meg rom dit fø-ta-ne ik-kje fekk

I
II

trø - bur - tan - for sta-der og steng - sel;

I
II

mp, dolce
då var eg in-nan-for veg-ga-ne dei som ik-kje var tim-ra av

mp, dolce

I
II

tre } som telg - de av tid og ti - mar;

tim-ra av tre }

I
II

der fekk eg kvi-le ved å - ren den som ik-kje var mu-ra av ik - - - kje var

I
II

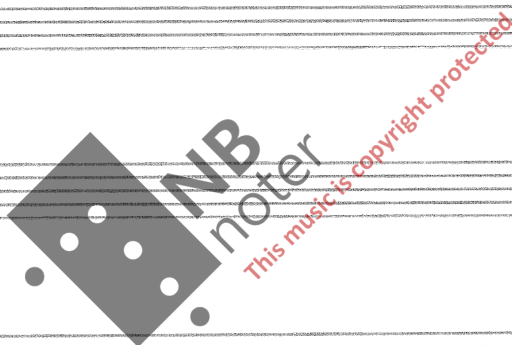
stein, men lødd opp av min - - ne og leng - sel - Der mu-ra av stein men lødd opp av min - ne og leng - sel -

I
II
III

baud du meg inn att i sto - go di; og al - le dei ma - ri -
(bocca chiusa)

I
II
III

nyk - lan dei la du i hen - - da - ne mi - - ne -

MAILEIK

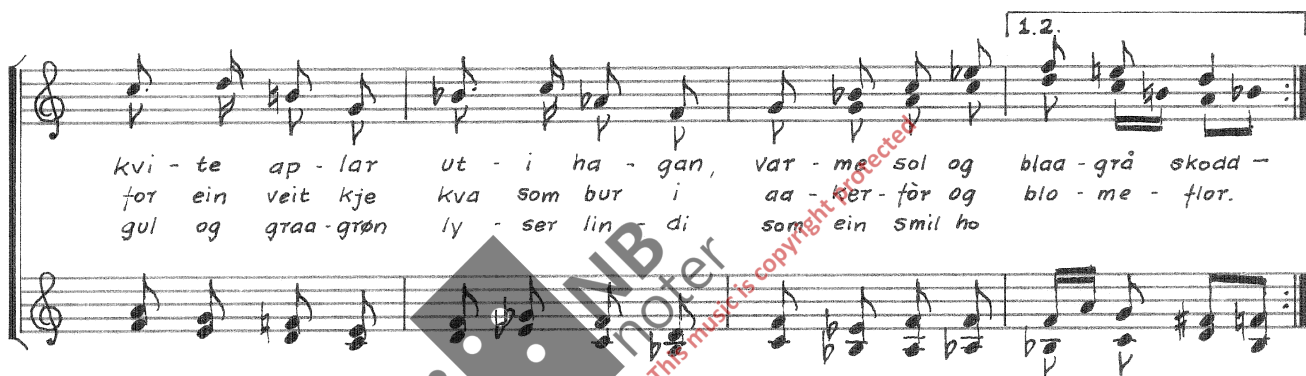
Aslaug Vaa

Leggiero

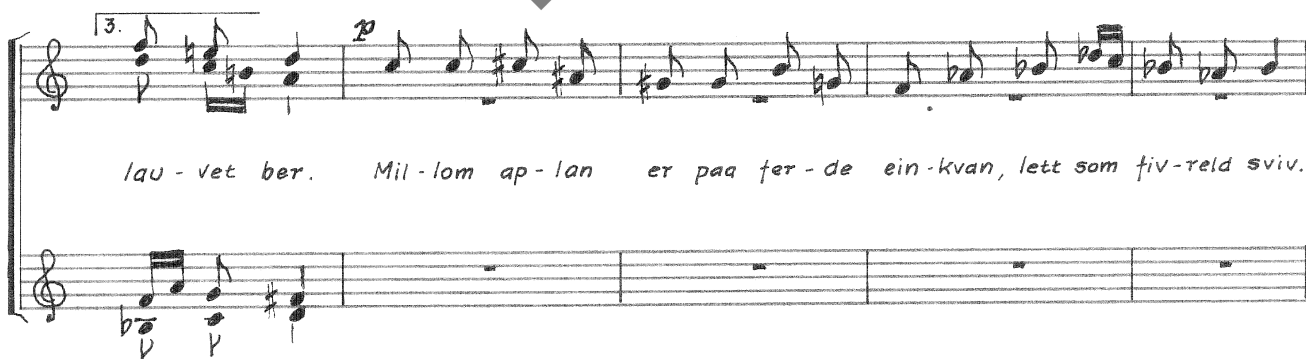
Tor Brevik

Gam-le ny-e mai-da-gan, svar-te mold og ljøs-grøn brodd,
Det er ad-vent i na-tu-ri, ad-vent en-daa gra-set grør,
No han stan-sar opp ved grin-di gu-ten som paa ve-gan fer,

1. 2.
kvi-te ap-lar ut-i ha-gan, var-me sol og blaa-grå skodd -
for ein veit kje kva som bur i aa-ter-før og blo-me-flor.
gul og graa-grøn ly-ser lin-di somt ein smil ho

3.
lau-vet ber. Mil-lom ap-lan er paa fer-de ein-kvan, lett som fiv-reld sviv.

f
Hei san, gu-ten hop-par gjer-de, i-vi holt og hegn han kliv.

p

Han vil hen - ta inn det sy - net som han un - der lin - di saag, men so svint som

f

konn - mo' - ly - net ho stakk av, den gjen - ta tjaag. Lei - ken gjeng um
Løy - ne seg og

mai - da - gen mil - lom blo - mar, møy og mang un - der ap - lan,
at - ter fin - nast - - bor - ni mil - lom tre - i Siv - mis - se seg og

ut - i ha - gen der ein fort seg gøy - me kan.
at - ter vin - nast er den leik dei vaks - ne driv.

«KROKEN» 13.1.1974